

O ens reinventem o morim

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Aquesta pandèmia està canviant molts dels nostres hàbits. Diuen que el desconfinament serà llarg i esglaonat, és a dir, res d'aules atapeïdes, conferències o actes concorreguts, aplecs o festes populars, concerts o fires. De fet, tots coneixem el degoteig d'ajornaments d'aquest tipus d'esdeveniments. Jo mateix he recomanat que les primeres comunions i confirmacions del mes de maig es posposin.

Aquesta primavera i estiu hem de pensar en una nova pastoral, menys popular i concorreguda, més centrada en un treball de creixement personal a través de: la lectura; l'eucaristia amb la pròpia comunitat parroquial; les trobades en petit grup, i l'acompanyament personal.

Fa dies que intento animar i ajudar a fer una estona de lectura orant de l'Evangeli. Aquesta setmana comença *Solsonazon*. Es tracta de fer arribar llibres catòlics als fidels que els encomanin a través de la web del bisbat. Oi que estem dedicant més temps a la lectura? Per què no ho aprofitem per a llegir llibres catòlics? Per què no fem de la parròquia un punt d'intercanvi i cessió de llibres cristians que ens han fet bé i que volem que facin bé a d'altres? Parròquies: imaginació al poder!

Un servidor he retransmès per Youtube la missa diària. Altres rectors també ho han fet. Cert que no és una missa amb qualitat audiovisual competitiva, però és un trobament virtual amb el propi pastor que ens aplega i ens ofereix la Paraula, passada pel seu cor, i la possibilitat de fer la comunió espiritual. Confiem que aviat puguem abandonar les misses virtuals i tornar a obrir les esglésies, celebrar i participar en l'eucaristia presencialment i combregar piadosament i fructuosament. Això, però, no serà a base de voltar aplecs i festes majors, sinó que serà a prop de casa, amb la colla de la parròquia. Aquesta pri-

mavera serà temps de trobar-nos a la nostra església.

Moltes parròquies fa temps que fan xarxa i es tenen cura a través del telèfon i de les xarxes socials. Amb el desconfinament no hem de passar del telèfon a la plaça sinó del telèfon a la petita trobada. S'apropa el temps del trobament en petit grup més que no pas de les grans assemblees, festes de final de curs, excursions o romeries parroquials. Molts, després de tants dies a casa, necessitem trobar-nos i compartir tot el que ha passat pel nostre cap i pel nostre cor. Necessitem compartir neguits, pors, preguntes, dubtes. Farem bé de convidar-hi aquelles persones que arran de tot això ens han manifestat les seves inquietuds. També tenim al davant l'oportunitat de l'acompanyament personal. Si fins ara ens hem passat hores al telèfon o fent videoconferències amb fills, néts, amics i germans de comunitat, aviat caldrà dedicar temps al tu a tu: el prevere amb els responsables de grups i cadascun d'ells amb els membres del seu grup.

L'Església sempre ha hagut de reinventar-se. Ara també ens toca fer-ho. No podem caure en la inacció fins al setembre perquè no podem fer allò que sempre hem fet. Això ho podem aguantar un mes i mig, però fins a setembre o ens reinventem o morim.

